

عنوان مقاله:

الگوی سلامت نفس نزد نصیرالدین طوسی تحلیل سلامت نفس و فضیلت به مثابه نخستین قدم در تحقق انسان خوب

محل انتشار:

مجله انسان پژوهی دینی، دوره 16، شماره 41 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

فرشته ابوالحسنی نیارکی - استادیار گروه فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه مازندران

هاشم قربانی - استادیار گروه معارف اسلامی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

تحلیل سلامت نفس و تبیین ویژگی های آن مسئله ای انسان شناختی در اندیشه متفکران مسلمان بوده است. نصیرالدین طوسی در آثار اخلاقی خویش، نظریه سازی ویژه ای در باب سلامت نفس انجام داده است. در این جستار، با تصویرسازی الگوی طوسی از سلامت نفس کوشیده ایم تحلیلی جامع از این مسئله در آثار وی عرضه کنیم. سلامت نفس در اندیشه طوسی، شرط لازم کمالات بالادستی محسوب می شود. در نظریه کمال محور طوسی، درمان امراض و رذایل و تاکید بر سلامت نفس (طب انگاری اخلاق) نقش بسزایی دارد. فضیلت مولفه مهم سلامت در تفکر طوسی است. وی در تحلیل این مسئله ناظر به تحقق داشت انسان سالم و مطلوب سخن می گوید و معیارهای وی معطوف به آن است، نه انسان آرمانی و عرفانی. تحلیل های طوسی متفاوت با نظریه های سلامت نفس، نظیر نظریه زکریای رازی، است. در این جستار از جایگاه طب روحانی در نظریه اخلاقی طوسی، تصویرسازی طوسی از امراض نفس و سلامت، راهکارها و الگوهایی که وی مطرح کرده است سخن می گوئیم و با توجه به اخذ مولفه فضیلت در تحلیل سلامت به چستی فضیلت و تحلیل قوای نفس و تفسیرهای مختلف طوسی می پردازیم.

کلمات کلیدی:

طوسی، سلامت نفس، فضیلت، الگو، طب روحانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2038186>

